

Nr 204.

Av herr **Anderson** i Knapasjö m. fl., om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande av rätt för av landsting vald ledamot i inskrivningsrevision eller dennes suppleant att åtnjuta dagtraktamente.

Lika lydande med motion nr 126 i första kammaren.

Stockholm den 21 januari 1920.

C. Edor Anderson
i Knapasjö.

Gustav Johanson
i Hallagården.

C. J. Öberg.

Nr 205.

Av herr **Hansson** i Rättvik, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående statsinlösen av Södra Dalarnas järnväg och bandelen Rättvik—Mora av Gävle—Dala järnväg.

I samband med att det stora järnvägsbyggnadsföretaget Inlandsbanan närmar sig fullbordandet, framträda alltmer behoven av lämpliga tvärbaneförbindelser mellan denna järnväg och huvudbanorna längre österut. År från år har riksdagen haft att ta ställning till förslag om dylika tvärbananor för Norrlands vidkommande.

Genom statsinlösen av Mora—Vänernsbanan och Orsa—Sveglinjen och

deras inkopplande i Inlandsbanan torde det få anses givet, att en förbindelseled måste sökas från Mora till lämplig punkt på norra stambanan, exempelvis Storvik eller Krylbo. Sådana förbindelser finnas redan till bägge de nämnda platserna i Gävle—Dala och Södra Dalarnas järnvägar. Men så länge dessa äro enskilda bolags företag, har ju staten liten eller ingen möjlighet att öva inflytande på trafikförhållandena å dessa linjer. Det har också visat sig, att allt sedan Södra Dalarnas järnväg framdrogs till Rättvik, dessa båda bolag i förblindad iver att vålla varandra avbräck så gott som fullständigt åsidosatt allmänhetens berättigade krav på lätta och bekväma förbindelser. Detta framgår med all önskvärd tydlighet av en blick på tidtabellerna för de båda järnvägarna. Vid Rättvik, som utgör förbindelsestationen, framträder missförhållandet starkast. Ingen som helst förnuftig plan vis à vis tågtiderna å de båda järnvägarna finnes. Det förefaller nästan, som om respektive trafikförvaltningar uteslutande drivits av önskan att ordna förhållandena till trafikanternas förargelse. Vad för övrigt Södra Dalarnas järnväg angår, synes det, som om bolaget ej skulle vara i besittning av förmåga att över huvud ordna trafiken nöjaktigt för de bygder, den berör. Från befolkningens sida växer också allt mer och mer kravet på ett statens ingripande i form av inlösen.

Kortaste förbindelsen mellan Mora och norra stambanan är sträckan Mora—Storvik, eller 144 km. Sträckan Mora—Krylbo är något längre, eller 168 km. Den obetydliga längdskillnaden kan sålunda i valet mellan de två alternativen ej spela någon avgörande roll. Viktigare är, att man väljer med hänsyn till de trakter, de två alternativen beröra, och givetvis också till möjligheterna till kortaste och bekvämaste förbindelse med huvudstaden. Utgående från detta måste man stanna för alternativet Mora—Krylbo, som i sig innebär, att man därigenom finge en välordnad trafiklinje från övre Siljansdalen ner genom Dalarnes tätast befolkade och rikaste bygder direkt på huvudstaden, för att nu inte framhålla, att hela Härjedalen skulle vara synnerligen betjänt därmed.

Här kan visserligen med visst fog invändas, att ingenting bör företagas i berörda hänseende, förrän den av Kungl. Maj:t tillsatta kommittén för utredning av ett mera allmänt förstatligande av de enskilda järnvägarna fullgjort sitt uppdrag. Jag tar dock för givet, att avsevärd tid kommer att förflyta, innan några definitiva förslag framkomma därifrån. Ett beslut om vidtagande av åtgärder för åstadkommande av en förbindelsebana från Mora till Krylbo genom statsinlösen av Södra Dalarnas järnväg och linjen Rättvik—Mora å Gävle—Dala banan kan väl ej heller sägas föregripa den igångsatta utredningen eller förrycka den slutliga planen i systemet. Det torde få anses givet, att den här föreslagna är den naturligaste för

att inte säga enda. På samma gång bör framhållas, att frågan nog tarvar sin lösning inom sådan tid, att allt är klart, när Inlandsbanan är färdig till upplåtande för trafik ner till Mora.

På grund av vad sålunda anförts tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära vidtagande av omedelbara åtgärder för statsinlösen av Södra Dalarnas järnväg och bandelen Rättvik—Mora av Gävle—Dala järnväg.

Stockholm den 22 januari 1920.

H. Hansson
i Rättvik.
